

Weekendavisen

Weekendavisen A/S
Pilestræde 34, 1147 København K.
Telefon: 33 75 25 33 Telefax: 33 75 20 50
e-mail: bwa@weekendavisen.dk

Religionsfrihed

DET amerikanske udenrigsministeriums årlige rapport om religionsfrihed blev offentliggjort i mandags. Det fremgår, at 75 procent af Jordens befolkning lever i lande, hvor religionsfriheden ikke bliver respekteret. Selv samme dag så de to franske ministre, Laurent Fabius og Bernard Cazeneuve, sig nedsaget til at udsende en fælles erklæring, hvori de fordømte jihadgrupperes forfølgelse af kristne i såvel Irak som Syrien og andre mellemøstlige lande. Det er en fordømmelse, man kun kan tilslutte sig.

De to ministre erklærer videre, at de vil favorisere asylansøgninger fra de irakiske mindretal, der er flygtet fra terrororganisationen Den Islamiske Stats forfølgelse til Kurdistan. Det er i såvel den franske som den danske presse blevet udlagt som, at Frankrig vil redde særligt de irakiske kristne ved at give dem asyl, og er blevet hilset velkommen som sådan.

Det er udtryk for en form for særbehandling, man kun kan tage afstand fra.

DET er ikke mere vigtigt at redde kristne irakere fra Den Islamiske Stats forfølgelse, end det er at redde irakere tilhørende andre mindretal, herunder det sunni-arabiske. Ej heller end at redde mennesker tilhørende det shia-arabiske flertal.

En stat skal ikke give asyl til nogle flygtninge frem for andre ud fra et kriterie om, hvilken religion de tilhører.

En sådan diskrimination er udtryk for en tankegang, der netop kan danne kimen til forfølgelse af anderledetænkende. Den er båret af en higen efter at udskille »vorne egne«, dem, der ikke er anderledetænkende, men magen til os selv.

Den Islamiske Stat har netop drevet denne tankegang til ekstremt ved at afkræve alle de irakere, de har magten over, at underkaste sig og følge lige præcis deres udlægning af islam. Hvis ikke, må de flygte fra at redde livet.

Det er ikke første gang, noget sådant sker i menneskehedens historie, og det er en af grundene til, at vi i dag har internationale konventioner om asyl til flygtninge.

NETOP i disse år, hvor flere og flere voldelige konflikter udspringer sig i religionernes navn, er det påkrævet, at de politiske magthavere i lande som

Frankrig og Danmark ikke lader sig friste til selv at bøje principper og paragraffer i religionens navn.

Der er forskel på, hvordan stater og statslige administrationer skal agere, når de overholder internationale konventioner, og hvordan enkeltpersoner kan agere i deres daglige sociale liv. Her er det helt selvfølgeligt op til den enkelte at foretrække at være sammen med nogle mennesker frem for andre. Det er et såre almindeligt menneskeligt træk at søge ligesindede og at have svært ved at rumme det anderledes.

AF samme grund lyder artikel 18 i Menneskerettighedserklæringen således:

»Enhver har ret til tanke-, samvittigheds- og religionsfrihed; denne ret omfatter frihed til at skifte religion eller tro og frihed til enten alene eller i fællesskab med andre, offentligt eller privat, at give udtryk for sin religion eller tro gennem undervisning, udøvelse, gudsdyrkelse og overholdelse af religiøse skrifter.«

Det er en artikel, vi er nedsaget til gang på gang at genlæse, ikke mindst i Danmark, hvor mange er, hvad man nu om stunder kalder religiøse analfabeter. Det vil sige, at man er uforstående over for religiøse tankegange og har vanskeligt ved at sætte sig ind i religiøse følelser. Det skyldes ikke mindst, at der i flere årtier har hersket en udbredt holdning til religion som noget gammeldags, ja nærmest middelalderligt, der mere eller mindre vil gå i sig selv, i takt med at fornuften vinder frem.

MON ikke vi i dag roligt kan fastslå, at religion er kommet for at blive, også i Danmark? Ligesom vi kan fastslå, at al historisk erfaring viser, at jo mere religionsfriheden bliver respekteret, jo mere fredeligt, blomstrende og rigt er et samfund.

Det indebærer, at det vil være en fordel at komme den religiøse analfabetisme til livs og lære at forstå de religiøse sprog, som tales af det store flertal af menneskehedens. Det indebærer også, at indsatsen for at holde religionsfriheden i hævd både i Danmark og resten af verden er vigtig og bør øges. Det kan gøres ved mere konsekvent at indtrænge religionsfrihed som en vigtig faktor i udenrigspolitikken og bistandspolitikken. Religionsfrihed for alle, vel at mærke. *BRAM*

Tag VM fra Putin

IDAG markeres over hele Europa 100-årsdagen for Første Verdenskrigs udbrud. Desværre sker det ikke kun gennem udstillinger, bogudgivelser og kransenedlægninger. Begivenheder få hundrede kilometer fra EU's østlige grænser vækker mindelser om optakten til blodbadet 1914-1918. De nationalistiske impulser i præsident Vladimir Putins kyniske magtspil, hvor Rusland optræder stadig mere vulgært militaristisk, nåede sit rædselsvækkende lavpunkt i ukrainske oprøreres nedskydning af det malaysiske passagerfly 17. juli. 295 mennesker mistede livet, fortrinsvis hollandske EU-borgere. Præsident Putin gav den ukrainske regering i Kijev ansvaret for tragedien, hvilket var en usmagelig forvanskning af de reelle forhold. Oprørerne i det østlige Ukraine støttes af Rusland, som sender både lejesoldater og avancerede våben ind over grænsen, samtidig med at russisk militær demonstrerer kampvilje ved at mobilisere tropper langs grænsen.

OSÅ i 1914 begrundedes aggressiv nationalismen og truende opmarch med omsorg for mindretal på den anden side af landegrænser. Præcis som Moldova og Georgien tidligere har oplevet den russiske aggression, er Ukraine udsat for et uhyrligt pres. Man må ikke glemme, at det var den selvstændige nation Ukraines ønske om at nærme sig EU, der førte til de russiskstøttede oprøreres krigshandlinger. Men den europæiske reaktion har været alt andet end håndfast. I et fælles opråb, som i søndags blev publiceret i en stribe europæiske aviser, krævede chefredaktørerne handling og enhed over for Putins

aggressivitet. Initiativtageren var Adam Michnik, chefredaktør for den polske avis Gazeta Wyborcza og ledende dissident under det kommunistiske regime. Ifølge Michnik og hans kolleger har Putin ingen respekt for EU-landenes valne opræder, som EU optræder, som om det var en forvokset udgave af det neutrale Schweiz. Det gælder i særdeleshed den politiske elite og erhvervslivets ditto. Men Europa er ikke som et forstorret Schweiz. To blodige verdenskrige begyndte der.«

DET var derfor glædeligt, at EU-landene i tirsdags vedtog at stramme sanktionerne mod Rusland. USA har tilsluttet sig sanktionerne, som gælder banker, våbenhandel, energiforsyning og avanceret teknologi, men eftersom Ruslands handel med EU er ti gange større end med USA, er de europæiske stod de vigtigste. Men det er formentlig ikke nok. I den forbindelse er der grund til at lytte til Storbritanniens vicepremierminister, Nick Clegg. Han opfordrede i søndags til indgreb af kulturel art, som vil ramme Kreml på prestigen. Clegg upegede især ét punkt. Han slog fast, at Putin med sin krigeriske adfærd og sin tilsidesættelse af Folkeretten har fraskrevet sig det privilegium, det vil være at afholde hele verdens fodbold-VM i 2018. I forvejen var det en horribel beslutning af det gennemkorrupte FIFA at tildele Rusland værtskabet. Nu kan den forkerte beslutning vise sig gavnlig, i og med den udgør et sårbart punkt hos Putin. Det skal udnyttes, og vi kan kun opfordre den danske regering og Dansk Boldspil-Union til at slutte op om Nick Clegg: Tag VM fra Putin. *jja*

DEBAT

I ministeriet

Carsten Albers
speciallæge i Almen Medicin
MD, MHH

Praktiserende lægers arbejde skal kriminaliseres. Praktiserende læger pålægges fremover at kode alle henvendelser fra patienter for en række diagnoser som for eksempel stress, angst og depression samt flere kroniske sygdomme. Disse data skal stilles til rådighed for Regionerne til planlægning, kvalitetssikring og kontrol af lægernes afregninger med det offentlige. Overtrædelse straffes med bøde.

Sommerferien er ellers for mig ensbetydende med at læse bøger frem for dekreter fra ministeriet. Dejlige romaner, som der ikke er tid til i hverdagen. Jeg havde af børnene fået *Det første menneske* af Albert Camus. En fantastisk skildring af hans barndom i fattigdom i Algier.

Her bliver selve grundsubstansen i ulighed beskrevet i detaljer. Hvordan fattigdommen bider sig fast i marv og ben og forandrer selve tankningen hos dem, der udsættes for den. En stor vitaminindsprøjtning til mig i de næste års arbejde med ulighed og et vægtrigt argument mod at indføre brugerbetaling på hjælpeløshed.

Hvor ville jeg ønske, den blev læst af politiske beslutningstagere, der bruger deres tid på at lovgive om bodestraf til mig, hvis jeg ikke opdaterer databaser på perifere målområder for kroniske sygdomme. Det må da være mere relevant med uligheden.

Så læste jeg endnu én af mine yndlingsforfattere Murakamis romaner, *Hardboiled wonderland*. Ifølge anmeldelser bare endnu en roman med denne mærkelige japaners drømmeverdener – så fremmed for os i Vesteuropa. Ja, men også et befriende livssyn, befolket med optimisme og glæde over selve eksistensen. Så opløftende at høre Murakami

ILLUSTRATION: CHARLOTTE PARDI

gentagne gange vælge at tro på det gode liv og frydes ved det i stedet for at hæfte sig ved trakasserier, som for eksempel at få lovgivet om bodestraf ved manglende diagnosekodning. Troen på eventuelle virkninger af en sådan foranstaltning findes simpelthen ikke i hans verden. Gør den i vores?

Så var turen kommet til John Williams' *Stoner*. Genudgivelse af en 50 år gammel livsskildring fra Missouri i USA. Frydefuld læsning i fantastiske billeder med flydende sprog. Vufti, så var den pløjet igennem. Hovsa, der stod jo næsten intet faktuel. Det var udelukkende følelser, der styrede både hovedpersonen Stoner og de andre personers liv. Langt fra virkeligheden? Nej!

Det er faktisk ofte tilfældet og en væsentlig faktor for at kunne bedømme en patient i konsultationen. Er der følelser i spil, overtrumfer disse det faktuelle budskab fra patienterne. Gad vide, om jeg også kan få bøder for at overse det?

Glad for, at jeg har gået på mange su-

pervisionskurser og har fået dette tærsket ind i kroppen, som jo er organet, hvor disse væsentligheder huskes. Hjernen er bare et høreapparat.

Puha, som disse forskellige skønlitterære tekster alligevel relaterede til min aktuelle hverdag. Besluttede mig for, at det skulle være slut med disse parallel-ler til arbejdslivets trængsler og fandt en krimi frem. *Uro* af Jesper Stein. Fængslende læsning, så efterfølgeren *Bye Blackbird* af samme forfatter gik hurtigt ned. Danske forhold, Nørrebro.

Fine beskrivelser af kriminalkommissærens arbejde. Én af de kommissærer, som lykkes med opklaringer i vanskelige sager. Hvad er hans force? At tro på fornemmelser og at 'læse ansigter'. Se tvivlen i øjnene og genkende reaktionerne, når kropssproget fortæller noget andet end det, der kommer ud af munden.

DNA-registrene var selvfølgelig en hjælp, men dem blev der manipuleret med, så værdien af disse 'sikre registre' faldt drastisk.

Tolerance. Hvis man for alvor mener at have fundet sandheden om og meningen med livet, så kan man ikke betragte andre sandheder som lige så gode. Derfor rummer alle religioner kimen til intolerance.

Religion er ikke en privatsag

AF RUNE NIKOLAJ TAMS

bachelor i dansk og Recovery-instruktør

Selvfølgelig er rygning og religion en privatsag – hvis man befinder sig på en øde ø, uden nogen kontakt med andre mennesker. Så snart man imidlertid er sammen med andre mennesker, ophører begge dele med at være en privatsag.

Vrangforestillingen om religion som en privatsag opstod i oplysningstiden og på baggrund af reformationen, hvor religion netop var blevet til et spørgsmål om den enkeltes forhold til en transcendent Gud, og som således drejede sig om noget hinsides og ikke om livet, som det leves i denne verden.

Men uanset at de fleste religiøse forestillinger har et transcendent aspekt og er fulde af forestillinger om en transcendent verden, så virker disse forestillinger i langt de fleste tilfælde tilbage på denne verden og på, hvordan man skal leve sit liv i denne verden.

Det er den vestlige verdens udgrænsning og forvisning af religionen til kun at dreje sig om en hinsides verden, der har skabt forestillingen om, at religion kan være en privatsag.

Man kunne også, i stedet for at hæfte sig ved det transcendent aspekt af religionen, hævde, at religion og religionen handler om, hvad der er sandheden om

livet, om livets formål og mening. Benytter man sig af den definition, bliver to ting omkring religion klare. For det første, at det ikke er en privatsag. For det andet, at religioner per definition konkurrerer med og ikke kan tolerere hinanden.

Der har i mange år i den vestlige verden været en forestilling om religiøs tolerance. Altså at jeg har min sandhed, og alle mulige andre mennesker har deres sandheder, at det, som er sandt for mig, ikke nødvendigvis er sandt for alle mulige andre og så videre – for det kan jo ikke bevises, at den enes religiøse anskuelse er mere sande end den andens. Og se, dette er netop sandt; at det ikke kan bevises, hvad der er sandheden om livet.

Men det er netop af denne grund, at der ikke kan føres nogen beviser for, at den ene religiøse forestilling er mere sand end den anden, at religionerne grundlæggende er intolerante. Hvad der er sandheden om livet, er og forbliver en trossag.

Nu vil nogle så spørge: Kan man ikke være religiøs og have sin egen overbevisning om, hvad der er sandheden om og meningen med livet, og så lade andre have deres?

Jo, det kan man da godt, men så vil jeg hævde, at man ikke er overbevist religiøs. Hvis man for alvor mener at have fundet sandheden om og meningen

med livet, så kan man ikke betragte andre sandheder som lige så gode – man kan med en vis overbærenhed betragte dem som »skridt på vejen«, som noget der »peger fremad«, men stadigvæk kun er afskygninger af den egentlige sandhed, som man selv er overbevist om at have fundet.

Så at påstå at religion er en privatsag, er faktisk lige så dumt som at påstå, at rygning skulle være det. Begge dele følger med, når man åbner munden og påvirker andre mennesker, der befinder sig i nærheden.

Hvis en der så et alternativ til den religiøse tolerance, hvis vi skal holde op med at slå hinanden ihjel af religiøse årsager?

Ja, det er der faktisk. Alternativet er at acceptere, at hvor forskellige religioner mødes, opstår der også konflikter – og så at tage disse konflikter med ord i stedet for med våben.

At sige til og sige fra. Ikke kun at sige ja, ja, men også at sige nej, nej, når det er påkrævet.

Desto mere vi kan åbne munden og diskutere med hinanden, desto mindre behøver vi at slå hinanden ihjel. Ingen religiøse forestillinger kan bevises, de er et spørgsmål om tro. Og netop derfor er de i deres væsen grundlæggende intolerante over for andre forestillinger. Kan vi blive enige så langt, altså enige om, at vi er virkelig uenige, så er meget vundet.

Driftstilskud. Hvem har fundet på, at almindelige danske forbrugere og virksomheder skal betale en afgift, hvis eneste formål er at give investorer i vindmøller en abnormt stor profit?

Mafiametoder i Danmark

AF TONE BRIX-HANSEN

civiløkonom og formand for Landsforeningen Naboer til Kempevindmøller

Den 11. juli kunne vi læse her i WA, at den milliardstøtte til vedvarende energi i Syditalien trækker driftige danskere til, blandt andre erhvervsmanden Per Villum Hansen, som udvikler vindmølleparker. Han har haft kontakt til den sicilianske mafia. Mafiaanklagemyndigheden i Palermo udreder nu trådene.

Den milliardstøtte til vindenergi i Danmark trækker også driftige folk til. Det koster cirka 28 millioner kroner at stille én 3 megawatt vindmølle op. Når den står der, kan den sælges for cirka 48 millioner kroner ifølge en af de store aktører. Det giver opstiller en umiddelbart realiserbar profit på cirka 20 millioner kroner, heraf er cirka 16,5 millioner kroner driftstilskud i form af PSO-afgift.

Jeg er blevet præsenteret for et projekt med fem styks 3 megawatt møller, hvor opstiller indkasserer næsten 90 millioner kroner i driftstilskud, og hvor man herudover forventer at indkassere en profit på 200-400 millioner kroner i løbet af møllernes levetid.

Hvem har fundet på, at almindelige danske forbrugere og virksomheder skal betale en afgift, hvis eneste

formål er at give investorer en abnormt stor profit?

European Wind Farms A/S (EWF) er et af flere investeringsfirmaer, som lever højt på de danske politikeres ønske om at få stillet et stort antal møller op på land. Det politiske mål er svært at realisere, fordi Danmark er tæt befolket, men EWF og andre er dygtige til at skaffe pladsen, for eksempel ved opringning til naboer med købstilbud, efterfulgt af trusler om ekspropriation fra kommunens side, hvis ikke de sælger frivilligt.

Eller, som EWF skrev til deres sagsbehandler i Varde Kommune: »Vi er meget tæt på at indgå en frivillig aftale med bolig A om værditab (...). Det er for at lukke munden på ham, da han har været meget aktiv modstander.«

I Varde tilbød EWF kommunen at benytte EWFs medarbejdere ved behandlingen af de indkomne indsigelser mod EWFs eget projekt. Kommunen lod dem gøre det. I Varde er det Vestas-møller, som skal stilles op. Varde Kommune er ved at renovere sit rådhus. I mellemtiden er kommunens administration flyttet ind i Vestas' lokaler i Varde.

Flere direktører i Vestas er under politietforskning for at have store, personlige økonomiske interesser i vindmølleprojekter.

DTU og Risø har flere tusind mennesker ansat for at forske i vedvarende energi, og 96 procent af forskningsmidlerne bruges på vindkraft. Det tidligere omtalte EWF har til huse i DTUs lokaler i Lyngby. EWF deler adressen med 136 andre »grønne« investeringsfirmaer, som stort set alle har samme ejerkreds.

Professor i akustik ved Aalborg Universitet Henrik Møller har offentlig kritiseret vindindustrien og Miljøministeriets metode for at beregne lavfrekvent støj hos naboerne. Han har påpeget, at denne metode bevidst er blevet tilpasset, så støjberegningerne giver de svar, som industrien og ministeriet ønsker, og som på papiret er lavere end den støjbelastning, som naboerne i virkeligheden udsættes for.

Der findes rigeligt med dokumentation for, at Henrik Møller har ret i sine udtalelser. Vindmølleindustriens direktør har skriftligt klaget til Aalborg Universitet over, at Henrik Møller var så fritalende. Henrik Møller er efterfølgende blevet fyret fra sin stilling på Aalborg Universitet på et tilsyneladende usagligt grundlag, og samtidig med at universitetet indgår i et tættere samarbejde med vindindustrien.

Mafiaens metoder er ikke forbeholdt Syditalien. Når det gælder vindmøller, benyttes de flittigt også i Danmark.